Recensie: Pretty Woman de musical ***

Stadsschouwburg Antwerpen
zondag 23 maart 2025

foto © Deep Bridge

Recensie:
In 1990 vielen de liefhebbers van de romcom massaal voor de speelse Julia Roberts en de gereserveerde, maar charmante Richard Gere in het moderne Assepoester-verhaal van 'Pretty Woman'. Vandaag kruipen Helle Vanderheyden en Tom Dingenen in de huid van de iconische personages van Vivian Ward en Edward Lewis in 'Pretty Woman – De Musical' van Deep Bridge. De verhaallijn en dialogen blijven trouw aan de film en het was niemand minder dan Bryan Adams die mee verantwoordelijk was voor de muziek van deze voorstelling over het meisje van de straat dat ervan droomt om haar prins op het witte paard te ontmoeten, verliefd te worden en te eindigen als prinses. 'Pretty Woman – De Musical' is een modern sprookje dat in deze uitvoering jammer genoeg net dat beetje magie mist om te schitteren.

De show start op Hollywood Boulevard waar Happy Man, Jervin Weckx, zingt over het belang van dromen. De stress van de première speelde hem wat parten, want links en rechts liet hij vocaal wat steekjes vallen. Dat maakt dat de voorstelling wat moeizaam uit de startblokken schoot. De hele look van de openingsscène miste ook een ware '80's-vibe. Waar waren de beenwarmers en de fluo zweetbandjes, de veel te korte, glanzende shortjes, … ? Het leek wel alsof men in de styling van deze productie geprobeerd had om het verhaal tijdlozer te maken door het los te rukken uit de vorige eeuw. Zo gooide men het kind met het badwater weg: Pretty Woman is juist heel erg een sprookje uit de jaren '80.
De mannelijke dominantie in de zakenwereld, de graaicultuur in de financiële wereld, het sluiten van oude fabrieken zonder rekening te houden met menselijk leed, de vrouwen in mantelpakjes met veel te grote epauletten, de hele sfeer van series als Dallas en Dynasty zijn essentieel voor het verhaal en komen in de regie van Stany Crets niet genoeg uit de verf. De stelling die dienst doet als decor straalt absoluut geen luxe uit en werkt niet als dakterras van het poepsjieke Regent Beverly Wilshire Hotel. Vijf etalagepoppen met gelijkaardige, kleurrijke jurken evoceren echt niet de sfeer van de fashion-boetieks op Rodeo Drive uit de jaren '80. Er horen mantelpakjes van Chanel en jurken van Dior te hangen; epauletten en pailletten. De decadentie moet van het podium spatten … en dat gevoel kregen we niet van de budgetvriendelijke cocktailjurken. Al deze low-budget-oplossingen nemen stuk voor stuk een beetje van de magie weg die dit sprookje juist zo betoverend maakte.
En dat is jammer voor Helle Vanderheyden die het echt wel verdient om heel hard te stralen in deze 'Pretty Woman – De Musical'. Zij draagt deze productie met haar vertolking van Vivian Ward. We zien haar evolueren van een onzeker meisje van de straat naar een zelfverzekerde vrouw die geen genoegen neemt

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

met een halve droom, maar eist waar ze recht op heeft. Al vanaf haar eerste nummer, 'Verder Dan De Zon', weet ze het publiek te charmeren met een fijne stem, ingehouden kracht en een lange eindnoot. Ze pakt haar moment en neemt de toeschouwer mee in háár verhaal. Het is alleen jammer dat Stany het hier nodig achtte om met dansende sterren te werken. Ze leiden af van het nummer en Helle is meer dan sterk genoeg om deze scène te dragen en er een intiem moment van te maken.

Helle heeft het speelse van Julia Roberts, maar zet toch haar eigen Vivian neer. Het lachje dat ze voor haar personage uitgevonden heeft, werkt erg aanstekelijk. Het heeft dat ontwapenende waar Edward mee voor valt.

Tom Dingenen mag voor zijn musicaldebuut in de huid kruipen van de zakenman Edward Lewis. Hij heeft de uitstraling en stem voor deze rol en speelt die, zeker in het eerste deel, erg overtuigend. Zijn zangstem klinkt warm en gevoelig. We merkten alleen dat de zenuwen van een premièrevoorstelling hem wat onzeker maakte in de hogere noten. Deze liggen aan de bovengrens van zijn stembereik en dat was te horen. De dag voor de première bleken ze gelukkig wel goed te zitten, dus we zijn er echt wel van overtuigd dat het de stress was die hem wat parten speelde.

De grootste kritiek op de prestatie van Tom is het gebrek aan evolutie van zijn personage. Hij blijft steken in 'de afstandelijke zakenman' en groeit niet mee naar 'onbehulpzaam verliefd'. Het blijft één-dimensionaal. Toegegeven: het helpt natuurlijk ook niet wanneer het overwinnen van zijn hoogtevrees verloren gaat tussen de buizen van een stelling en dat hij niet op een wit paard of in een witte limousine naar Vivian kan rijden. Stany Crets heeft ervoor gekozen om hem gewoon lopend de scène op te laten komen en mist daarmee het prins-gevoel dat essentieel is voor het sprookje. We begrijpen dat een paard of een limo budgettair en praktisch de nodige problemen kunnen veroorzaken, maar het had ook met een riksja, een tandem of boodschappenwagentje gekund. Er zijn echt wel opties om dat ridder-gevoel, de sprookjes-magie te versterken. Het zou Tom Dingenen bijna automatisch een meer romantische uitstraling geven. Weer een gemiste kans in de beeldvorming.

Een beeld dat wel heel goed werkt, is de scène waarin Mr. Thompson dansles gaat geven aan Vivian. We zien hier Jervin Weckx op zijn best die tango danst met de heren uit het ensemble. Laurent Flament bedacht een hele leuke choreografie die met de lift een heerlijke knipoog leverde naar een andere klassieker uit de late jaren '80: Dirty Dancing.

Voor de volledigheid, willen we toch nog even vermelden dat het andere musicaldebuut van deze voorstelling, Anouck Luyten in de rol van Kit De Luca een schot in de roos was. Wat een heerlijke power in die stem. We kijken nu al uit naar haar volgende musicalrol.

< Sascha Siereveld >

Cast:

Vivian Ward: Helle VanderheydenEdward Lewis: Tom DingenenKit De Luca: Anouck LuytenHappy Man/Mr. Thompson: Jervin WeckxPhilip Stuckey: David CantensGiulio: Nolle De KockDavid Morse: Steven SavelkoelsAlfredo: Laurenz HoorelbekeVioletta: Saïn VantommeScarlett: Kato Aerts

Ensemble:

Oonagh JabocsBarbara VerbergtDiego González-ClarkSamantha LernoutPatrick SabelChris SchepFree Van HeeWout PuimègeLeandra Wijbenga

Creatives:

Script: Garry Marshall en J. F. LawtonGebaseerd op de Touchstone Pictures film, geschreven door J. F. Lawton.Muziek & Songtekst: Bryan Adams en Jim VallanceRegie: Stany CretsChoreografie: Laurent FlamentCreative Producer: Koen Hendrickx

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.